

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

סמל ראשון מצליח זקן ז"ל

בן אסתר וכרם

נולד בעיר זכו, כורדיסטן

בשנת תש"א, 1940

התגורר בירושלים

התגייס במאי 1962

שרת בחיל הרגלים

נפל בעת מילוי תפקידו בשרותו

כ"ג בתשרי תשל"ד, 19/10/1973

נקבר בהר הרצל

אזור: ד חלקה: 2 שורה: 13 קבר: 7

הותיר אחריו הורים, אישה, שתי בנות, בן ותשעה אחים ואחיות

בן 33 בנפלו

קורות חיים

מצליח, בן אסתר וכרם, נולד בשנת תש"א (1940), בעיר זכו בכורדיסטאן. בעודו רך בשנים עברה משפחתו להתגורר בבגדד ובשנת 1951, כשהיה בן אחת-עשרה, עלתה משפחתו ארצה וקבעה מגוריה במעברת תלפיות בירושלים. הוא למד בבית-הספר לנערים עובדים "עמל" ואחר-כך המשיך ולמד בבית-הספר לחניכים בירושלים. מציו (כך כינוהו בחיבה בני משפחתו וידידיו), היה נער יוצא דופן בשכונת המעברות של תלפיות. בניגוד לאופיה של השכונה ובניגוד למרבית בני הנוער שבה, היה מציו נער חרוץ ושקדן, שעניינו פקוחות לקלוט כל מראה חדש ולבו פתוח לכל חוויה. הוא היה צמא להשכלה ושאף ללמוד על כל הדברים הנפלאים שהעולם גילה לפניו. כיוון שהיה בן למשפחה מרובת ילדים, נאלץ להתפשר

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

ולהסתפק בלימודים בערב ואילו במשך היום היה עובד ועוזר בכך לפרנסת המשפחה. למרות תנאי החיים הקשים של שלוש עשרה נפשות המתגוררות בדירה קטנה, ולמרות עייפותו לאחר יום עבודה מלא, התמיד בלימודיו ועשה בהם חיל רב. הוא היה בין המצטיינים בכיתתו וראשון לחרוצים ולמתמידים. מצ'ו היה גם איש עבודה אחראי. מגיל צעיר, עוד בהיותו חניך בנגריה, ידעו בעלי הנגריה שעליו אפשר לסמוך, ואפשר להפקיד בידיו כל עבודה ללא השגחה, ומתוך ביטחון שיבצע אותה היטב. למרות שלא נותר לו זמן פנוי רב, לא התנזר מעיסוקים של שעות הפנאי. הוא היה שחקן כדורגל נלהב ושיחק בקבוצת הכדורגל של "הפועל" בשכונת הקטמונים. פעילות זו לא ספקה אותו והוא הקדיש נוסף לכך זמן רב לנוער המוזנח של הקטמונים, כמדריך גדנ"ע במועדון השכונתי. הממונים על המועדון מיהרו לעמוד על תכונותיו החיוביות ועל נכונותו לעזור לזולת ושלחו אותו לקורס מפקדי כיתות של הגדנ"ע. הוא סיים בהצלחה רבה את הקורס, אשר ריתק והלהיב אותו לקראת המשימות הצפויות לו בעתיד, וחזר לפעילות במועדון. מצ'ו היה גם בן מסור ונאמן להוריו וידיד של אמת לתשעת אחיותיו ואחיו. הוא היה זהיר מאוד בכבודם של הוריו, אהב את אמו החולה והיה בן ממושמע וצייתן לאביו. אהבה רבה רחש לאחיו ולאחיותיו ולכל אחד מהם שמר פינה חמה בלבו. מעולם לא הייתה עינו צרה באיש מהם ומעולם לא התקנא בהצלחתו של אח אחר. הוא שמח אתם כשהצליחו והצטער עמם ואף ניחמם ועודדם כשנכשלו. כפי שהיה בחייו האזרחיים סמל לרוח התנדבות ועבודה למען הזולת, כך הגשים את הערכים האלה כשהגיע מועד גיוסו לצה"ל.

מצליח התגייס לצה"ל במחצית מאי 1962 והתנדב לחיל הצנחנים. לאחר הטירונות הארוכה, הנהוגה בחיל, המשיך והשתלם כלוחם בקורסים שונים, לרבות קורס רגמים של מרגמות בינוניות. הוא היה חייל ממושמע ולוחם מעולה ומפקדיו היו מרוצים מאוד מהישגיו ומיכולתו. לאחר תקופה קצרה יחסית, שבה עמדו מפקדיו על הישגיו באימונים שונים, נשלח בהמלצתם לקורס מפקדי כיתות. גם קורס זה סיים בהצלחה רבה והוצב בתפקיד מפקד-כיתה באחד מגדודי הצנחנים.

לאחר תום שירותו הסדיר השתחרר והחל בונה את עתידו בחיים האזרחיים. הוא פתח נגריה ובעבודה מאומצת, ללא לאות וללא מניין שעות, הצליח להקים עסק משגשג. לאחר מלחמת ששת הימים, שבה השתתף בקרבות כיבוש ירושלים, נשא לאישה את חברתו מילדות, סימה, והקים עמה בית. ברבות הימים נולדו להם שתי בנות ובן: יפעת, קרן

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

וכרמי. במלחמת יום-הכיפורים השתתף מצ'ו בקרבות הבלימה והפריצה נגד הסורים ברמת הגולן. ביום כ"ג תשרי תשל"ד (19.10.1973), בשעת הסתערות לטיהור עמדת מרגמות במתחם אוס-בוטנה, עלה על מוקש ונהרג. הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין בהר-הרצל. השאיר אחריו אישה, שתי בנות ובן, הורים ותשעה אחים ואחיות. לאחר נופלו הועלה לדרגת סמל ראשון. שלוש שנים וחצי לאחר נופלו פקד עוד אסון את משפחתו. בערב חג השבועות (27.5.1977) נהרגה בתו הבכירה, יפעת ז"ל, בהתפוצצות מיכל גז. בת שמונה שנים הייתה במותה.

הוריו תרמו לזכרו ספר תורה.

